

Például az, hogy miért kell úton-útfélen folyton szemetelni? Pofátlanul, mértéktelenül, hanyagul.

Naponta utazom egy szakaszon az országút mentén, és ott látok ilyen érthetetlen dolgokat. Ezen a szakaszon nincs olyan rés, ahol csupasz lenne a föld és ne lenne eldobálva valami.

A bokrok között, egy-egy mélyedésben **több zsáknyi szemét virít**, szúrja a szemem. Lehet, hogy a szél hordta össze, vagy lehet, hogy valaki szándékosan próbálta elrejteni a mocskot. Vagy meg se próbálta, csak úgy otthagya azt, ami már fölöslegessé vált.

És én nem értem, hogy ez neki miért nem fáj?

Egyesek látták, ahogy a szemétszállító kamion tartályából repültek ki nylonzacskók a Cékendre menet. De minden egyes útmenti **palack, sörösdoboz, pelenka, chipseszacskó** biztosan nem a szemeteskocsiról maradt le.

Nem értem, hogy miért természetes otthagyni a szemetet a természetben. Ha az apróságokat nem számoljuk, akkor is bőven van, ami nem odavaló.

Egyik nap csak a nagyobb méretű hulladékokra figyeltem az út mellett, és a következőket láttam: gumibroncs, egy teljes összetört szélvédő, díszlámpák, vödör, lökhárító, baleset utáni törmelékek. **Ezekkel mi lesz?** Majd benövi a fű és megeszi a rozsda?

Milyen szép itt

Én nem értem, hogy a közterületet, vagy más ember területét miért gondoljuk elfogadhatónak összeszemetelni? Jól van az úgy? Jó helyen van ott? Vagy mi jár az ember fejében, aki otthagyja ezeket a dolgokat? Hogy majd jön valaki és összeszedi?

Mert előbb-utóbb egy tavaszi nagytakarítás alkalmával jön valaki, de van egy olyan érzésem, hogy **nem azok az emberek gyűjtik a szemetet, akik eldobálták**. Viszont nem értem, hogy ez miért így működik.

Ugyanakkor nem értem, hogy miért húzzuk ki magunkat elégedetten, ha jön a magyarországi turista, és megállapítja, hogy „milyen szép itt nálátok Erdélyben”, amikor csak ennyire törődünk ezzel a szépséggel.

Azt sem értem, hogy miért vagyunk felháborodva, ha emelik a szemétdíjat. **Te mennyiért dolgoznál a szeméttelenen** és válogatnád egy város mocskát?

Apropó, szeméttelen: miért használunk mindent hulladéklerakónak, ami nyilvánvalóan nem az? Nem értem, miért lehet büntetlenül egy omladozó fal tövében, vagy a vonatsínek között hagyni a szemetet, amikor tudjuk, hogy ha el is tűnik a szemünk elől, még nem szűnik meg létezni.

Még az is rejtély, hogy hogyan kerül a kerítésemen belülre konzervdoboz,

ki eszik konzervet az utcán?

Vagy mit keres a csokispapír a veteményesben. És honnan jön a sok palack üzenet nélkül a

pataokban.

Nem értem, hogy miért lehet csak úgy elpöccinteni a cigarettacsikket bárhol és bármikor, de főleg a buszmegállókban, ahol rendszerint szemetes is van.

Egyszer megpróbáltam összeszámolni, hogy az állomáshoz vezető utcán hány darab hulladékot találok. Elvesztettem a fonalat valahol **30 és 40 között**, mert nem tudtam, hogy az elázott csikkeket külön számoljam-e, vagy hármásával.

És vajon miért lehet az elszáradt karácsonyfát nemes egyszerűséggel kiengedni az ablakon a tömbház elé, vagy egyenesen az út közepére. Ilyent is láttam egyszer itt a városban.

Egy másik városban pedig, két országhatárral arrébb azt láttam, hogy egy járókelő, amint észreveszi az egyetlen földön heverő papírdarabot, visszafordul és összeszedi.

Szerintem **ő sem értette**, hogy mit keres az ott.